

'In uren heb ik Tekst en foto: Marjolein van Woerkom 65 jaar gewerkt in plaats van 56'

VITALE VOLHOUDER:
CEES DEN BOER

Cees den Boer kwam op negenjarige leeftijd in het gezin van Jan van Leeuwen uit Harmelen terecht en rolde op die manier de loonwerkerswereld in. Na 56 jaar, op 72-jarige leeftijd, is hij nog steeds aan het werk, nu op oproepbasis. "Ik heb een bijzonder lijf meegekregen", zegt hij al wijzend naar boven.

'IK HEB EEN BIJZONDER LICHAAM GEKREGEN, WAARDOOR IK GELUKKIG NOG STEEDS KAN DOEN WAT IK LEUK VIND'

Gisteren was hij tot vier uur bezig geweest met grond rijden. Aan het einde van de dag bleek dat de weg erg vies was geworden, dus kwam de vraag of hij nog even met de waterwagen op pad wilde? En uiteindelijk moest er ook nog een vrachtje grond bij een particulier worden afgeleverd. Cees den Boer stapte wederom in zijn trekker. Zijn werkdag eindigde om half zes. "Af en toe heb je van die dagen, maar ik doe het graag. Je moet er gewoon flexibel mee omgaan."

En dat voor een 72-jarige medewerker die al 56 jaar in dienst is en nu op een nul-urencontract werkt. "Ik vind het gewoon nog steeds hartstikke

leuk. Soms werk ik enkele weken achter elkaar, dan ben ik weer een paar weken vrij. Als ze me bellen, heb ik zelf de vrijheid om ja of nee te zeggen. Ik sta nog steeds elke dag om half zes op. Ik heb geen last van mijn rug of andere lichamelijke klachten. Ik heb een bijzonder lichaam gekregen, waardoor ik gelukkig nog steeds kan doen wat ik leuk vind."

PLEEGGEZIN

Cees heeft een bijzonder verhaal. Op negenjarige leeftijd kwam hij als pleegkind in het gezin van de familie Van Leeuwen terecht. Hij werd hun zesde zoon. Hij deed een opleiding metaalbewerking aan de LTS en toen hij vijftien jaar en zes maanden oud was, moest hij aan het werk. Jan van Leeuwen had in 1939 een loonbedrijf opgezet en het was een logische stap dat Cees daar ook in mee zou draaien. In 1965, toen Cees er begon, telde het bedrijf zeven medewerkers. "In de beginjaren was het voornamelijk nog handwerk", vertelt hij. "Alles ging met de hand: ruige mest laden, hoopakjes laden, bietenblad lossen, stro bij tuinders..."

NAAM:
Cees den Boer

LEEFTIJD:
72 jaar

BEDRIJF:
Van Leeuwen GWW BV

Hij maakte lange dagen. “Als ik met de maaibalk op pad was, werkte ik van vier uur ’s ochtends tot tien uur ’s avonds. Ik grap wel eens: in uren heb ik 65 jaar gewerkt in plaats van 56 jaar”, vertelt hij. Toch vond en vindt hij het niet erg. “Het zit in de genen. Mijn eigen vader werkte overdag bij een loonwerker en ’s nachts reed hij voor een voerleverancier. Altijd aan het werk. Mijn broer is net zo, en ik dus ook. We kunnen niet stilzitten.”

‘ALS IK MET DE MAAIBALK OP PAD WAS, WERKTE IK VAN VIER UUR ’S OCHTENDS TOT TIEN UUR ’S AVONDS’

VERANDERD

De tijd heeft alles veranderd. De techniek is gemoderniseerd, de mentaliteit van de medewerkers is anders. Cees heeft intussen vier generaties Van Leeuwen gezien en heeft zich ook aangepast. “Vroeger had je een uur tussen de middag om te eten. We aten altijd mee met degene bij wie aan het werk waren, soms zelfs met een borreltje vooraf. Dat is niet meer. De volgende generaties hadden daar geen tijd meer voor”, stelt hij vast. Hij ziet de verandering ook bij zijn collega’s. “Er is nu een heel andere generatie aan het werk. Sommigen komen van de machinistenopleiding en denken dat ze kunnen kranen, maar je leert het echt pas in de praktijk.”

EEN ENGELTJE

Jubileumfeesten met vijftig, veertig en vijftig jaar, het nieuwe kantoorpand dat hij vorig jaar mocht openen als langst meewerkende medewerker: Cees heeft al veel feestjes mogen vieren. Toch heeft hij ook zeker de andere kant

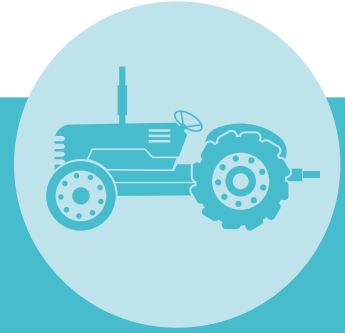
gezien. Zo belandde hij op zestienjarige leeftijd onder een trekker. “Ik was een graskuil aan het vastrijden toen ik een verkeerde manoeuvre maakte en de trekker kantelde. Ik lag er languit onder, met mijn neus in de grond. Het gewicht van de trekker benam mij de adem. De boer wist snel met een ketting de trekker weer overeind te trekken. Ik kwam er gelukkig zonder ook maar een schrammetje van af. Gelukkig was ik die dag niet met mijn eigen trekker op pad. Daar zat een hogere stoel in. Als ik daarmee was gekanteld, had ik het niet overleefd.”

GEEN ZWART GAT

Enkele maanden voordat hij zijn vijftigjarig jubileum zou aantikken, in 2015, zou hij eigenlijk met pensioen gaan. Omdat hij toch graag die mijlpaal wilde halen, bleef hij echter aan het werk. Daarna kwam de vraag: en nu? “We hebben daar een nul-urencontract van gemaakt, want dan hoef ik niet te werken, maar kan ik ook weken van vijf dagen maken. Dat is ook gemakkelijk voor de planning.”

Het is zeker niet zo dat hij sindsdien in een zwart gat is gevallen. Nu heeft hij tijd voor andere dingen. Zo geniet hij van zijn kleinzoon en kleindochter. Hij heeft jarenlang postzegels gespaard, houdt van fietsen en zingt sinds zijn 56e met veel plezier bij shantykoor Koor Bravour.

Het maakt hem nu niet uit wat hij doet. Of hij nu grond rijdt of meegaat met de rioolploeg, zolang hij maar bezig is, vindt hij het goed. Alleen mest rijden, dat ziet hij niet meer zitten. Verder beleeft hij eigenlijk overal plezier aan. Twee jaar geleden heeft hij zijn VCA nog verlengd. Zijn vrouw smeert nog elke dag ’s ochtends zijn boterhammen en zet een kopje koffie voor hem klaar, ook al zegt hij haar dat het niet hoeft. “Ik vind het nog steeds leuk om tussen de jongens te lopen. Als het mooi weer is, grappen ze wel eens: ‘Wat doe je hier?’ Maar zolang ik nog met plezier naar mijn werk ga, ga ik door.”

VITALE VOLHOUDERS

Regelmatig krijgen we e-mails binnen over jubilea: vijftig, veertig of zelfs vijftig jaar in dienst. Bijzonder in deze tijden, waarin veel mensen ‘jobhoppen’; na vijf jaar willen ze toch weer wat anders. Vandaar deze serie, waarin we ‘vitale volhouders’ uitlichten die lang doorwerken in de sector, als trekkerchauffeur, als directeur, als kraanmachinist, als planner, maar het kan net zo goed de oudste in werking zijnde machine zijn. Hoe houden zij het zolang vol? Wat is het geheim?

‘WE HEBBEN ER EEN NUL-URENCONTRACT VAN GEMAAKT, WANT DAN HOEF IK NIET TE WERKEN, MAAR KAN IK OOK WEKEN VAN VIJF DAGEN MAKEN’

PLAATS:

Harmelen (U)

ROL OP HET BEDRIJF:

Manusje van alles

DIENSTJAREN:

56, sinds 1965

GROOTSTE VERANDERING:

“De komst van GPS. Ik ben geen computerman, dus heb dat aan mij voorbij laten gaan.”

MOOISTE MOMENT:

“Dat waren er veel, maar ik vond het wel bijzonder dat ik met een van mijn jubilea een week vrij kreeg. We gingen naar de Holterberg, waar een groot pak sneeuw lag.”

TIP:

“Een gezond lijf is belangrijk. Ik ben op mijn 31e in één keer gestopt met roken. Ik rookte daarvoor als een ketter, maar ik wist dat ik moest stoppen als ik het lang wilde volhouden.”